

Rakentamista rakennemuutoksen keskellä

Jokijärven mies tavoittaa jokaisen rakentajan tunnot.

Veikko Räisänen: Talo. Kustannus HD 2015.

Tähdet 4

Taivalkosken Jokijärven rannalla syntynyt ja kasvanut **Veikko Räisänen** on kirjoittanut tätä ennen muun tuotantonsa ohella kaksi omaelämäkerrallista romaania *Rakastunut mittamies* ja *Hätätilan aikaan*. Nyt sarja täydentyy trilogiaksi, kun hänen uutuuskirjansa *Talo* tulee lukijoidensa käsiin.

Räisänen vie lukijansa vuosiin 1981 – 1983, jolloin hänen elämänsä vakiintuu – ainakin joiltain osin. Hän käy nimittäin **Inkerinsä** kanssa papin pakeilla, ja nuoripari alkaa suunnitella oman talon rakentamista.

Mutta varjonsa valoisalle tulevaisuudelle heittää uhkaava rakennemuutos metsätyöpuolella. Kajaani-yhtiön, virallisesti UPM:n Kajaanin yksikön, työnjohdossa on liikaa väkeä ja samaan aikaan tietokoneet alkavat tulla käyttöön ja vähentää osaltaan työvoiman tarvetta.

Veikko Räisänen tuntee koko ajan kalvavaa pelkoa työpaikkansa puolesta, mutta isältä peritty usko tulevaisuuteen saa hänet ja hieman epäroivän Inkerin ryhtymään talonrakennuspuuhiin.

Epävarmuus työpaikan säilymisestä oli tuttu tunne monelle jo tuohon aikaan, mutta entistä tutumpaa on epätietoisuus töiden jatkumisesta tänä päivänä. Veikko Räisänen on tavoittanut koskettavalla tavalla alitajunnassa kalvavan kuiskuttelun: et istu kovinkaan vankalla pallilla.

Mies koettaa työntää epävarmuuden taka-alalle, jopa joskus pyytäen apua voimalliselta pullon hengeltä, mutta eihän se mokoma kokonaan väisty mielestä.

Talopuuhiin kuitenkin nuoripari ryhtyy, ja tältä kuvauksen alueelta löytyy romaanin toinen vahvuus.

Jokainen, joka on rakentanut linnunpöntön, koirankopin, ulkokuussin tai kokonaisen talon, tietää, että jossakin vaiheessa iskee epätoivo. Tämä ei valmistu koskaan!

Muistan itse, kun rakensimme perheen kotia Kuhmon Nivalle. Kiirettä oli kesällä, mutta kun syksy oikein ryöhäsi päälle, mielen täytti varmuus, ettei muuttamaan päästä ikinä. Mutta niin vain lokakuuisena lauantaina 30 vuotta sitten viimeiset tavarat laiteltiin paikalleen.

Vaikka Veikko on raavas mies, eräässä vaiheessa tulee itku. Mutta kun sitten muuttamaan päästään hyvien ystävien toimiessa apuna niin rakentamisessa kuin muutossakin, kaikkoavat haljut tunteet.

Mutta kauan eivät Räisäset saa nauttia talostaan. Työn perässä pitää muuttaa Puolangalle, josta sitten myöhemmin vuosia palattiin Jokijärvelle.

Veikko Räisänen on kirjoittanut toisen Jokijärven pojan, **Kalle Pääntalon**, tavoin elämänmakuisen, toiveikkouden säilyttävän kirjan.

SEPPO KÄMÄRÄINEN